

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 386/05
23.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", против оспореног решења тужене Савезне управе царина 01/1 бр. У/П-721 од 24.7.2001. године, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије - Управа царина, у царинском предмету, у нејавној седници већа одржаној дана 23.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Савезне управе царина 01/1 бр. У/П-721 од 24.7.2001. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Сурчин бр. У/Л-41009-18/2001. од 22.5.2001. године, а којим се ставом I диспозитива исправља ЈЦИ Ј1 бр. 1807 од 24.4.2000. године, ЦИ Терминал Београд, тако да подаци за робу из наименовања 01 гласе на начин ближе одређен тим ставом диспозитива, док се ставом II диспозитива истог решења обавезује тужилац на исплату износа од 304.178,40 динара на име царине и других увозних дажбина за робу оцарињену по овој царинској исправи.

Тужилац поднетом тужбом Савезном суду, побија законитост оспореног решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У том смислу наводи да је увезао специјално возило за сакупљање и одвожење смећа које по свим карактеристикама спада у специјална возила, ослобођено од плаћања царине, а не о моторном возилу за превоз робе, о чему сведоче експортне декларације Европске уније као и сврставање овог возила од стране произвођача у групу специјалних возила. Како је тужени предметно возило погрешно тарифирао и оцаринио са стопом царине од 25%, уместо 5%, то тужилац предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, као незаконито.

Савезна управа царина као тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења, предложила је да суд тужбу одбије.

Суд Србије и Црне Горе који је преузео нерешене предмете Савезног суда, поступајући у складу са одредбом чл. 12. ст. 2. Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора и чл. 129. Закона о Суду Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ", бр. 26/03), дописом Су. Бр. 96/2-04 од 31.12.2004. године уступио је списе предмета Савезног суда Ус. Бр. 844/2001 на надлежност Врховном суду Србије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу одредбе чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), истичући законитост оспореног решења у границама захтевима из тужбе у складу са одредбом чл. 39. ст. 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је наведену одлуку из диспозитива истог донео са разлога што је, између осталог, оценио да је првостепени орган правилно поступио када је накнадном контролом докумената од стране ревизионог органа записником Д-85/1 од 28.12.2000. године, утврдио да су у конкретном случају предмет царине била возила за сакупљање и одвоз смећа која се правилно сврставају у тарифни бр. 8704.220080 Царинске тарифе, са стопом царине 25%, односно да је царинарница у тој контроли нашла да тужилац није у ЈЦИ Ј1 бр. 1807 од 24.4.2000. године, навео тачне податке у погледу сврставања робе, са ког разлога је и донела ожалбено решење применом одредбе чл. 139. ст. 1. Царинског закона. У поступку по жалби тужени орган је у циљу утврђивања релевантног чињеничног стања прибавио мишљење Одељења за царинску тарифу изнето у акту 01/2 бр. У/П-721 од 20.7.2001. године, па је оценио да се у конкретном случају ради о увезеном моторном возилу које се са аспекта царинске тарифе сврстава у царински став како је то ближе одређено диспозитивом ожалбеног решења, а што произилази и из заузетог става Коментара Царинске тарифе, са ког разлога је жалбу одбио, као неосновану.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије, овај спор се за сада не може расправити на основу

поступком, по налажењу Врховног суда Србије, овај спор се за суда не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што су чињенице у битним тачкама непотпуно утврђене, па је из истог изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања и што су у управном поступку повређена правила поступка, а што је било од утицаја на решавање ове управе ствари. Наиме, по налажењу овог суда не могу се прихватити као довољни разлози само неприхватање Комисије царинског органа да се у конкретном случају не ради о специјалном возилу, без да је притом образложено због чега та комисија закључује и не прихвата доказе које је тужилац приложио уз жалбу и то потврду Привредне коморе Југославије - Удружења саобраћаја, Комисије за расподелу контингента за увоз специјалних и прикључних возила бр. 22/A-III-70 од 03.12.1991. године, мишљење Савезног секретаријата за енергетику и индустрију 05 бр. 2476/1 од 04.12.1991. године, као и допис произвођача овог возила __ из Немачке од 08.6.2001. године. Поступајући на овај начин тужени орган је повредио правила поступка и то одредбу чл. 235. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), с обзиром да у образложењу оспореног решења није оценио наводе и доказе приложене уз жалбу а којима се указује да се ради о увезеном специјалном возилу чија је првенствена намена сакупљање, млевење, пресовање и сабирање смећа и његова припрема за спаљивање или рециклажу, чиме непосредно служи за заштиту човекове животне и радне средине. Осим тога, из списка предмета произилази да у конкретном случају није утврђено релевантно чињенично стање на основу кога би се утврдило и одредило у који тарифни став предметно возило треба сврстати према царинској тарифи, а од те чињенице зависи да ли је тужилац у обавези да изврши доплату мање плаћене царине од 20%, чиме је учињена повреда правила поступка и то повредом одредбе чл. 192. ст. 1. истог Закона.

Због свега наведеног надлежни орган ће у поновном поступку отклонити све претходно наведене пропусте на које му је указано овом пресудом и донети ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама овог суда у погледу поступка из исте пресуде на основу чл. 61. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је применом одредбе чл. 41. ст. 2. у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 23.2.2006. године, У. 386/05

Записничар, Председник већа - судија,

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК